

Ophævelsen af § 19 betyder ingen indskrænkning i de nuværende § 19-tilladelser, idet materiellet fortsat vil kunne anvendes i forbindelse med en indvindings-tilladelse efter § 20.

For så vidt angår udstedelse af § 19-godkendelser har praksis indtil den tidligere miljøministers brev af 3. juli 2007 om praksisændringer til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg været meget restriktiv. Der er i overensstemmelse med bemærkningerne til 1996-loven administrativt blevet fastsat maksimale grænser for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³, og antallet af fartøjsgodkendelser er begrænset således, at den samlede indvindingsflådes kapacitet ikke har oversteget 26.250 m³. Begrænsningen i såvel det enkelte fartøjs lastekapacitet som i den samlede flådes lastekapacitet har sat en kendt grænse for, hvor store mængder og med hvilken hastighed den godkendte indvindingsflåde har kunnet indvinde fra de områder, hvor der er fri adgang til indvinding. Begrænsningen har været begrundet i såvel forsyningsmæssige som miljømæssige hensyn. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 1.2. vedrørende baggrunden for og indholdet i brevet af 3. juli 2007.

Herudover er der efter råstoflovens § 19, stk. 2, og uden hensyn til loftet på 26.500 m³ meddelt midlertidige fartøjsgodkendelser for en tidsbegrænset periode til en konkret, nærmere begrænset opgave, f.eks. i forbindelse med anlægsarbejderne på Storebæltsbroen og Øresundsforbindelsen. Det har tidligere været en forudsætning, at den konkrete opgave havde været udbudt i særskilt EU-licitation, og at ansøgeren havde vundet opgaven som hovedentreprenør, eventuelt i joint venture med andre. På grund af Konkurrencerådets påtale af den konkurrencebegrænsende effekt af den hidtidige praksis ved meddelelse af fartøjsgodkendelser, har Skov- og Naturstyrelsen, nu By- og Landskabsstyrelsen, efterfølgende ændret praksis således, at der i forbindelse med indvindingsopgaver, der udbydes i licitation, efter ansøgning meddeles midlertidige fartøjsgodkendelser til de virksomheder, der påtænker at byde på licitationen. Tilladelsen vil kun kunne udnyttes af vinderen af licitationen.

Med ophævelsen af § 19 vil der ikke længere blive krævet særskilt fartøjsgodkendelse i forbindelse med indvinding af råstoffer på havet. Den hidtidige bestemmelse om, at der kan fastsættes vilkår om indretningen af indvindingsmateriellet, opretholdes som vilkår i indvindingsstilladelsen efter lovens § 20, lige som der kan stilles vilkår om pligt for indehaveren af tilladelsen til at anmeldte det indvindingsmateriel, der anvendes, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 13 om forslag til § 21, stk. 2, nr. 7.

Der henvises til lovforslagets § 2, stk. 7, vedrørende overgangsbestemmelser for så vidt angår begrænsningen for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³.

Til nr. 11 og 12

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, moderniseres med lovforslaget tilladelsesordningen og fordeles lovteknisk på de 2 bestemmelser: § 20, som nyaffattes, og § 20 a. Af lovtekniske grunde ophæves de gældende stk. 4 og 5 om områder med en vanddybde på mindre end 6 meter og nyaffattes uændret i forslag til § 20 a, stk. 2 og 3.

§ 20

Som led i kommerialiseringen af indvinding af råstofferne på havet, slås det i lighed med undergrund-lovens opbygning fast, at det er staten, som ejer råstofferne på havet. Heraf følger således, at der som hidtil kun kan ske efterforskning og indvinding af disse råstoffer efter miljøministerens tilladelse, og som hidtil kun i geografisk afgrænsede og miljøvurderede områder, jf. stk. 3. Miljøministerens tilladelse kan gives efter reglerne i stk. 2.

Stk. 2

Efter stk. 2 vil der således fremover kunne gives efterforsknings-/indvindingsstilladelse på 3 måder: 1) Tilladelse med eneret til indvinding kan gives efter auktion til den højstbydende efter nærmere fastsatte kriterier, 2) tilladelse til indvinding i 'fællesområder' kan gives efter ansøgning – uden mulighed for eneret til indvinding, og 3) tilladelse til større indvindingsopgaver kan gives efter ansøgning til bygherren. Hertil kommer muligheden for at få efterforskningsstilladelse uden tilknyttede indvindingsrettigheder, jf. nr. 4.

Stk. 2, nr. 1

Tilladelse med eneret til indvinding vil kun kunne opnås ved auktion, hvorefter retten til at gennemføre efterforskning og efterfølgende få tidsbegrænset eneret til indvinding af råstoffer i et konkret geografisk afgrænset område, udbudt af staten, tildeles den, der byder højest. Ordningen er således bygget op omkring tildeling af eneret - til en enkelt virksomhed eller et konsortium af flere virksomheder, der optræder som en juridisk person.

Auktionerne tilrettelægges på baggrund af invitationsrunder, hvor staten udbyder et antal farvandsområder hver inddelt i geografisk afgrænsede rektangulære områder med en størrelse fra 25 km² og op til 50 km². I områder med stort ressourcepotentiale kan områdene størrelse være mindre. Vedrørende den konkrete